Representantforslag 137 LS

(2012–2013)

fra stortingsrepresentantene Morten Ørsal Johansen, Gjermund Hagesæter og Åge Starheim

Dokument 8:137 LS (2012–2013)

Representantforslag fra stortingsrepresentantene Morten Ørsal Johansen, Gjermund Hagesæter og Åge Starheim om innvandringspolitiske siktelinjer og endringer i lov om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven)

Til Stortinget

Bakgrunn

Lov om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) har siden den ble vedtatt av Stortinget i 2008, jf. Besl. O. nr. 51 (2007–2008) og Innst. O. nr. 42, jf. Ot. prp. nr. 75 (2006–2007) og frem til den nye loven trådte i kraft 1. januar 2010, og etter dette vært gjenstand for flere revisjonsrunder.

Loven var ikke fullstendig da den ble vedtatt, blant annet fordi lovens kapittel 13[1] kom som et eget tillegg, og ble sluttbehandlet i Stortinget i desember 2008, et drøyt halvår etter. Utover dette er også kapittel 11A[2] blitt tilføyd.

Det er siden blitt lagt frem 12 proposisjoner med tillegg og endringer til loven:

- Ot.prp. nr. 26 (2008–2009)
- Ot.prp. nr. 36 (2008–2009)
- Ot.prp. nr. 97 (2008–2009)
- Ot.prp. nr. 105 (2008–2009)
- Prop. 30 L (2009–2010)
- Prop. 3 L (2010–2011)
- Prop. 138 L (2010–2011)
- Prop. 141 L (2010–2011)
- Prop. 51 L (2011–2012)
- Prop. 59 L (2011–2012)
- Prop. 87 L (2011–2012)
- Prop. 95 L (2011–2012)

Siden begynnelsen av 1970-tallet og frem til i dag har Norge hatt en netto innvandring nesten hvert eneste år, og siden fjerde kvartal 2005 har befolkningsveksten vært innvandringsdrevet. Man kan trygt konkludere at siden Utlendingslovutvalget fremla sin utredning 2004:20 Ny utlendingslov, har befolkningssammensetningen i Norge endret seg markant og innvandringstakten akselerert.

Fra 2004 til 2013 har innvandrerbefolkningen (innvandrerne og deres norskfødte barn) doblet seg i antall. Den frie bevegelse av mennesker mellom medlemslandene i Det europeiske økonomiske samarbeidsområdet (EØS) har ført titusener av mennesker fra sine hjemland til Norge. Dette medfører ikke bare fordeler for det norske samfunnet, men også ulemper.

Samtidig som befolkningsveksten er historisk høy og ikke ser ut til å avta, og denne veksten i hovedsak er innvandringsdrevet, har dette langsiktige utfordringer som forslagsstillerne tar på alvor.

Forslagsstillerne mener dagens utlendingslov er moden for en større revisjon. I tillegg til å fremsette konkrete lovendringsforslag, fremmes også forslag om siktelinjer, for å fastslå en tydelig retning mot en bærekraftig, fornuftig og akseptert innvandringspolitikk.

1. Kapittel 13 Særlige regler for utlendinger som omfattes av Avtale om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS-avtalen) og Konvensjonen om opprettelse av Det europeiske Frihandelsforbund (EFTA-konvensjonen), jf. Besl. O. nr. 46 (2008–2009), Innst. O. nr. 33 (2008–2009) og Ot. prp. nr. 72 (2007–2008)
2. Kapittel 11A Representant for enslige mindreårige asylsøkere, Lovvedtak 43 (2011–2012), jf. Innst. 203 L (2011–2012), Prop. 51 L (2011–2012)

Muligheter og utfordringer

Aldri før har så mange mennesker flyttet på tvers av grensene, og folkevandringene man kan lese om i historiebøkene hadde ikke på langt nær de dimensjoner som er tilfelle i dag. Dette har satt nasjonalstatene under press, og gjort innvandringspolitikk til et av de viktigste politiske temaene i vår tid.

Forslagsstillerne har som utgangspunkt at Norge skal føre en innvandringspolitikk til beste for landets borgere. Norge som nasjon og den norske stat eksisterer fordi landets innbyggere mener at det tjener deres interesser. Derfor avviser forslagsstillerne enhver politikk som tilsynelatende kunne vært bra for staten, men som ville gått ut over enkeltmennesket.

Forslagsstillerne er ikke bare kritiske til Norges offisielle innvandrings- og integreringspolitikk, men også en del av premissene for denne. Forslagsstillerne mener at det ideelt sett burde være en friest mulig bevegelse over landegrensene også av mennesker. Problemet er at dette ikke lar seg gjøre med et velferdssystem der enhver innbygger er garantert et meget godt livsopphold på skattebetalernes bekostning.

Forslagsstillerne mener at premissene for dagens offisielle innvandrings- og integreringspolitikk ikke henger sammen. Innvandring utfordrer den innbyrdes tilliten som eksisterer i samfunnet, den skaper ikke automatisk et universelt akseptert mangfold. Når tilliten mellom enkeltmennesker og grupper i et samfunn ikke er basert på et fundament av felles regler og forståelse av regler, på et felles språk, respekt for et sett av felles verdier og på deltakelse, skapes både gjensidig mistillit og mismot.

Forslagsstillerne mener Norge er et mulighetenes samfunn. Norge er rikt på naturressurser, forvalter store overskudd og ligger i et fredelig hjørne av verden. Men det er menneskene som er Norges fremtid. Norge er aldri bedre enn summen av sine innbyggere. Hvert enkeltmenneskes bidrag har betydning for at Norge som samfunn skal lykkes. Forutsetningen for at mennesker fra andre deler av Europa og verden skal lykkes i Norge, er innstillingen til å bidra med sin kompetanse, til å lære norsk og til verdimessig assimilering. Forslagsstillerne mener dette siste er godt oppsummert i troskapsløftet for nye statsborgere:

«Som norsk statsborger lover jeg troskap til mitt land Norge og det norske samfunnet, og jeg støtter demokratiet og menneskerettighetene og vil respektere landets lover».

Dette innebærer ingen tvang, men en tydelig stillingstagen *for* ytringsfrihet, likeverd, religiøs frihet og likestilling. I tillegg til det å lære norsk, er det å lære verdiene Norge som samfunn setter aller høyest, avgjørende for å bli en integrert medborger.

I 2012 passerte Norges befolkning 5 millioner mennesker. Dette var lenge før man egentlig hadde trodd, da man i Statistisk sentralbyrå (SSB) i 2005 anslo at denne milepælen ikke ville bli passert før i 2015, forutsatt det høyeste fremskrivningsalternativet (HHMH) eller byråets foretrukne middelalternativ (MMMM), først i 2019[3].

Befolkningsveksten i Norge har siden 4. kvartal 2005 vært innvandringsdrevet, og innvandringstakten ser ut til å øke i overskuelig fremtid.

Forslagsstillerne viser til at antallet innvandrere i Norge har økt dramatisk siden 1960-tallet, først og fremst på grunn av en naiv innvandringspolitikk som verken er bærekraftig eller tjener norske interesser. Etter årtusenskiftet har innvandringstakten akselerert, og siden 4. kvartal 2005 har nettoinnvandringen vært høyere enn fødselsoverskuddet.

Forslagsstillerne har over lengre tid merket seg at integreringsutfordringene knyttet til store ikke-vestlige minoriteter er påtagelige, spesielt i Oslo. Samtidig som innflyttingen til Oslo i hovedsak er innvandringsdrevet, viser også tall fra SSB at det er en netto utflytting av personer med norsk bakgrunn fra bydeler med en stor innvandrerbefolkning.

Forslagsstillerne motsetter seg ikke innvandring til Norge. Innvandring er nødvendig for å få hjulene til å gå rundt i en rekke sektorer, virksomheter og lokalsamfunn. Men forslagsstillerne mener at innvandringen til Norge er lite bærekraftig, og peker her spesielt på asyl- og familieinnvandring og integreringsutfordringer knyttet til en rekke grupper som både sliter med å komme seg i arbeid og/eller utdanning, og i å delta i det norske samfunnet. Mange risikerer å falle inn i permanent utenforskap, med mindre innvandringspolitikken strammes inn og oppmerksomheten på god integrering skjerpes. God integrering fordrer, etter forslagsstillernes syn, en bærekraftig innvandringspolitikk.

«Med et høyt velstandsnivå og en sterk økonomi er Norge et attraktivt innvandringsland», fremgår det i NOU 2011:7 Velferd og migrasjon. Selv om Velferds- og migrasjonsutvalget i denne rapporten fastslår dette på makronivå, identifiserer den fire utfordringer som alle, individuelt eller kollektivt, kan bidra negativt til at velferdssamfunnet Norge taper konkurransekraft og vekstmuligheter, i tillegg til innbyrdes tillit mellom det norske samfunnets medlemmer, en av forutsetningene for landets velferdssystem og tillit mellom folk flest:

1. Enkelte grupper flyktninger og familiegjenforente har et vanskelig utgangspunkt for deltakelse i norsk arbeidsliv. Mange av disse vil ha behov for omfattende kvalifiseringstilbud og øvrig oppfølging.
2. Den store arbeids- og tjenesteinnvandringen fra EØS stiller nye krav til myndighetene og partene

[3] http://www.ssb.no/innvfram/arkiv/tab-2005-12-15-01.html

i arbeidslivet for å opprettholde et ordnet arbeidsliv.
3. Særlig reiser migrasjonen innad i EØS nye problemstillinger rundt velferdsytelser eksportabilitet. EØS-innvandrere opparbeider seg raskt tilgang til norske velferdsgoder, og opparbeidede rettigheter kan eksporteres til andre EØS-land.
4. Økt migrasjon stiller offentlig administrasjon overfor nye og mer krevende oppgaver både når det gjelder oppfølging, service og kontroll.

Forslagsstillerne mener funnene i Velferds- og migrasjonsutvalgets rapport, og erfaringer fra et tiår med en fordobling i innvandrerbefolkningen, må føre til en vesentlig omlegging av et allerede altfor konsensuspreget og tafatt innvandringspolitisk styre.

Forslagsstillerne mener at familieinnvandringspolitikken er den mest feilslåtte delen av norsk innvandringspolitikk, først og fremst fordi den legger til rette for tvangsekteskap og en stadig økende tilstrømning fra grupper som er vanskelige å integrere. Det er, etter forslagsstillernes mening, umulig å lykkes med integrering når tre av fire andregenerasjonsinnvandrere fra visse land importerer ektefeller fra utlandet.

Forslagsstillerne foreslår derfor en total omlegging av norsk familieinnvandringspolitikk, med 24-årsgrense for å hente ektefelle fra utlandet, forbud mot ekteskap mellom søskenbarn, tilknytningskrav samt språk- og kunnskapstester. Utfordringene knyttet til familieinnvandring er ikke like store for alle innvandrergrupper. Forslagsstillerne mener derfor at det er uproblematisk å gi unntak fra skjerpede krav til personer fra deler av verden der dette erfaringsmessig ikke vil være i strid med integreringspolitiske hensyn. Dette gjelder for eksempel EØS, USA, Canada, Japan, Singapore, Australia og New Zeeland.

Forslagsstillerne mener dagens asylpolitikk først og fremst gagner personer uten et beskyttelsesbehov, og ikke dem asylordningen opprinnelig var ment å beskytte. Derfor mener forslagsstillerne at norsk asyl- og flyktningpolitikk må legges om, slik at bare det svært lille mindretallet av asylsøkere som er reelt forfulgte og har et beskyttelsesbehov får bli i Norge. Asylsøkere som ikke vil fremvise korrekt identitet eller vegrer å bidra til å fastslå identitet, asylsøkere som vurderes å utgjøre en sikkerhetsrisiko, og asylsøkere som har fått avslag på sine asylsøknader, skal holdes i lukkede mottak. Forslagsstillerne vil at ordningen med kollektiv beskyttelse bare skal gjelde massefluktsituasjoner i Norges nærområder, fordi mennesker primært må hjelpes der de er.

Forslagsstillerne er i hovedsak tilfreds med dagens ordninger overfor arbeidsinnvandrere, men mener at saksbehandlingen med fordel bør strømlinjeformes. Norge har for øvrig allerede en stor arbeidskraftsreserve innen offentlig sektor, blant trygdede og blant personell i brøkdelsstillinger. I tillegg gir EØS-avtalen gode muligheter til å rekruttere blant EUs 500 millioner innbyggere, mens ekspertkvoten gir gode muligheter til å rekruttere høykompetent arbeidskraft fra hele verden.

Forslagsstillerne mener at mange innvandrergrupper utgjør en betydelig kostnad for det norske samfunnet, derfor har blant annet Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO) advart mot ukritisk arbeidsinnvandring av ukvalifisert arbeidskraft. Næringslivets behov for spisskompetanse som ikke er lett tilgjengelig i Norge eller EØS-området må likevel ivaretas på en fleksibel måte. Målrettede løsninger for å skaffe næringslivet tilstrekkelig med kompetent arbeidskraft må kontinuerlig vurderes i takt med næringslivets endrede behov.

Forslagsstillerne viser til at den ikke-vestlige innvandring til Norge og Europa ikke har vært uproblematisk, og at utfordringene ikke ser ut til å avta over tid. Det er problematisk når personer med ikke-vestlig bakgrunn, da spesielt flyktninger, over tid mottar en prosentvis høyere andel stønader i form av behovsprøvde og andre ytelser, og i større grad enn andre i befolkningen. Det er også fremkommet informasjon om at ikke-vestlige innvandrere er sterkt overrepresentert på voldtektsstatistikken. Forslagsstillerne ønsker derfor en helt ny integreringspolitikk parallelt med ny utlendingslov der innvandrere i langt større grad ansvarliggjøres for egen integrering.

Forslagsstillerne fremmer i dette representantforslaget et større sett av endringsforslag til utlendingsloven av 2008.

Innvandringspolitiske siktelinjer

I 2009 fremla regjeringen St.meld. nr. 9 (2008–2009) Perspektivmeldinga 2009. I Innst. S. nr. 219 (2008–2009) kan man blant annet lese at:

«Innvandringspolitikken skal sikre en regulert innvandring i samsvar med nasjonale prioriteringer. Den skal samtidig ivareta internasjonale forpliktelser og humanitære hensyn. Økt arbeidsinnvandring fra nye EU-land har samlet sett vært en klar fordel for norsk økonomi de siste årene. Innvandring av grupper med høy yrkesdeltakelse bidrar på kort sikt til å redusere flaskehalser i økonomien. Samtidig bedres balansen mellom yrkesaktive og yrkespassive, og dermed også offentlige finanser. På lang sikt kan imidlertid ikke arbeidsinnvandring forventes å avhjelpe de statsfinansielle utfordringene knyttet til aldringen av den norske befolkningen, siden også arbeidsinnvandrerne blir eldre, og det blir flere å dele petroleumsformuen på».

Forslagsstillerne leser dette som en forhåpning for hva regjeringen tror vil manifestere seg i fremtiden. Selv om innvandring synes nødvendig for å holde hjulene i gang i norsk økonomi, er det altfor mange i yrkesaktiv alder som befinner seg på utsiden av

arbeidslivet, og dette mener forslagsstillerne ikke skaper stabilitet for det norske samfunnet på lang sikt.

Forslagsstillerne viser blant annet til NOU 2011:7 Velferd og migrasjonsutvalgets utredning. Her fremkommer det blant annet følgende analyse:

«Godt utbygde, sjenerøse og skattefinansierte tjenester og overføringssystemer forutsetter stabile offentlige finanser. En høy yrkesdeltakelse er helt nødvendig for å opprettholde stabiliteten i velferdsmodellen. Lav yrkesaktivitet vil påføre den norske velferdsmodellen et dobbelt tap, både ved tap av skatteinntekter, og ved en forpliktelse til økte utgifter til velferdsytelser. Innvandring av personer med lave kvalifikasjoner som er vanskelige å sysselsette, kan utgjøre en betydelig utfordring. Samtidig er det mulig at kombinasjonen av høye minstelønninger, som følge av den koordinerte lønnsdannelsen, og sjenerøse velferdsytelser tiltrekker nettopp slike innvandrere.»

Forslagsstillerne tolker det dithen at for at innvandringen til Norge skal være samfunnsøkonomisk bærekraftig, innebærer dette en betydelig større grad av innvandring av personer med høy utdannelse og kompetanse enn det som i dag er tilfelle. Samtidig fremkommer også tydelige tegn på at lavkvalifisert innvandring ikke fører til den ønskede stabilitet under det nå rådende arbeidsmarkedsparadigmet, bedre kjent som «Den norske modellen», noe som gjør at man kan sette spørsmålstegn ved innvandringens bærekraft.

Norsk utlendingslovgivning har gjennomgått to gjennomgripende revisjoner, i henholdsvis 1988 og i 2008. Utlendingsloven av 1988 kom i et tideverv da innvandringen til Norge, spesielt asylinnvandringen, skjøt fart og akselererte inn på 1990-tallet. Siden har innvandringsveksten vært betydelig, og på bakgrunn av lineær vekst i innvandrerbefolkningen – slik denne er definert av blant annet SSB – forventes antallet innenfor denne gruppen i befolkningen å ha oversteget 700 000 per 1. januar 2013. Det er innenfor den kraftigste veksten i innvandrerbefolkningen noensinne i norsk historie at dagens utlendingslov er blitt vedtatt og trådt i kraft.

Velferds- og migrasjonsutvalget konkluderte i sin utredning med at siste revisjon innebar en liberalisering i vilkårene for arbeidsinnvandring, mens reglene for familieinnvandring er blitt innskjerpet. Utvalget kunne ikke finne noen entydig innstramning eller liberalisering i det øvrige innholdet i den nye utlendingsloven.

Forslagsstillerne merker seg at stortingsflertallet, unntatt representantene fra Fremskrittspartiet, da Ot.prp. nr. 75 (2006–2007) ble behandlet, så hen til datidens innvandringstall, og ikke i noen særlig utstrekning vektla hvordan fremtidens innvandring til Norge ville se ut. Dette mener forslagsstillerne er oppsiktsvekkende.

Forslagsstillerne viser til at antallet innvandrere i Norge har økt dramatisk siden 1960-tallet, og akselerert de siste ti årene. Bakgrunnen for dette synes å være en lite gjennomtenkt innvandringspolitikk, som forslagsstillerne ikke ser som verken bærekraftig eller tjener norske interesser.

Selv om innvandring er viktig for at virksomheter innen eksportrettede virksomheter og annet privat næringsliv skal gå rundt, er prisen for den innvandringspolitikken som er blitt ført i løpet av de siste 25 årene, økende integreringsutfordringer. Dette gjelder spesielt store ikke-vestlige minoriteter. Dette avspeiler seg spesielt i Oslo, der befolkningssammensetningen i en del østlige bydeler er i ferd med å endre seg diametralt. Da innflyttingen til Oslo i hovedsak er fra utlandet, er netto innenlands tilflytting i dag negativ. Det vil si at nordmenn i større grad flytter ut av Oslo enn inn. Dette mener forslagsstillerne er en tydelig indikasjon på at de som mener at integreringen fungerer som den skal, ikke fremstiller dette korrekt på makronivå.

Også på mikronivå er bildet ikke udelt positivt. Dette gjelder nærmiljøutfordringer som skolen, hvor et flertall av skolene i Oslo per i dag innehar en elevpopulasjon med betydelig minoritetsinnslag, og der elevsammensetningen innebærer utfordringer med hensyn til det å lære seg norsk og tilpasse seg et fremtidig arbeidsliv. Selv om det er gledelig å observere personer med innvandringsbakgrunn som lykkes både i arbeidsliv, utdanning og på andre arenaer, faller en prosentvis større andel personer med innvandrerbakgrunn utenfor arbeidsmarkedet enn det tilfelle er for den øvrige befolkningen. Dette er også et strukturelt problem Velferd- og migrasjonsutvalget gjør rede for i NOU 2011:7.

Forslagsstillerne fremsetter derfor noen siktelinjer som må utgjøre fundamentet i norsk innvandrings- og integreringspolitikk:

1. Et stabilt velferdssamfunn

Norge står i et veikryss. Det er mange muligheter og midler til å realisere dem. Samtidig er det viktig at den rikdommen Norge har, forvaltes med tanke på den oppvoksende slekt, slik at de ikke må betale for tidligere feilgrep. Norge har et forbedringspotensial på mange områder, og for et samfunn som det norske er tillit mellom folk viktig. Dette forutsetter deltakelse for å bygge videre på det foreldre og besteforeldre har gitt oss, og at også de som har kommet hit fra andre land bidrar til fellesskapet, aksepterer norske lover og verdier, og snakker det norske språket. Et stabilt velferdssamfunn forutsetter en ansvarlig og bærekraftig innvandringspolitikk.

2. Velferd med frihet for enkeltmennesker

Man ynder å kalle Norge for verdens beste velferdssamfunn, og norske ordninger er både vel ut-

bygde og gode. En forutsigbar offentlig sektor, aksepterte og rettferdige lover, en god forståelse mellom stat og borger, og gode rammevilkår for privat sektor – landets primære velferdsbygger. Kvaliteten i landets velferdstjenester avhenger av forutsigbarhet på en lang rekke forskjellige områder. Velferd med frihet, betyr ikke at alt er gratis. Det vil si at man må gjøre sin plikt, før man krever sin rett.

3. Flere må med når velferden skal skapes

Norge skal være et samfunn som holder de svake oppe, uten å holde de sterke nede. Man må stille krav til dem som kan, og gi støtte til dem som vil. Man hjelper ingen ved å senke forventningsnivået til dem eller på andre måter å gi særfordeler. Alle skal møtes med krav og forventninger. Å stille krav er en måte å vise omsorg på. Vil man skape et samfunn med like muligheter, kan man ikke behandle alle likt.

4. Et velferdssamfunn som er konkurransedyktig

Norge er et liberalt demokrati som er åpent mot verden. Det er en misforståelse å tro at man sikrer arbeidsplasser i Norge ved å stenge utenlandsk arbeidskraft eller virksomheter ute. Begge deler skaper vekst og inntekter som i neste omgang gir landet flere arbeidsplasser.

5. Et ansvarlig velferdssamfunn i verden

Norge skal være et åpent og ansvarlig velferdssamfunn som ser utover og støtter andre samfunn som trenger Norges hjelp. I bi- og multilaterale sammenhenger skal Norge være en konstruktiv partner, som også vil hjelpe samfunn med større utfordringer enn det norske. Men det å ha en «åpen-dør»-politikk for all innvandring, uthuler Norges mulighet til å være et trygt og stabilt samfunn i fremtiden.

6. Et velferdssamfunn med tydelige verdier

Et fritt samfunn setter også grenser. I Norge må man være tydelig med å påpeke de normer og regler som springer ut av det å være et åpent og liberalt demokrati. Det følger av det norske samfunnsfundamentet at man aktivt skal bekjempe alle typer religiøs eller politisk motivert ekstremisme og bruk av vold for å nå politiske eller religiøse mål. Det tilligger ordensmakten å motvirke og påtale vold og kriminalitet. Men alle ansvarlige miljøer i alle deler av det norske samfunnet plikter å ta klar avstand fra slike metoder og trusselen om bruk av dem. I Norge har man ikke alltid vært like flinke til å være tydelige på landets verdier og hva de innebærer. Det er innbyggernes borgerplikt å gjenta disse, hver eneste dag.

Forslagene

Forslagsstillernes utgangspunkt er at integreringen av dem som har kommet til Norge og fått lovlig opphold her, må få mulighet til å lykkes, hvilket betinger en lavere innvandringstakt. Man risikerer et massivt utenforskap av personer med små muligheter til å lykkes i det norske samfunnet, og som vil falle utenfor det ordinære arbeidslivet, hvilket bereder grunnen for allehånde sosiale problemer og, i verste fall, kriminalitet. For at en slik dystopi ikke skal bli virkelighet, mener forslagsstillerne det er av avgjørende betydning å ha et innvandringsregelverk som er stramt, men rettferdig.

Forslagsstillerne mener det må gjøres mange forandringer i dagens innvandrings- og integreringspolitikk for at denne skal kunne lykkes.

Forslag

På denne bakgrunn fremmer forslagsstillerne følgende

f o r s l a g :

A

Vedtak til lov

om endringer i utlendingsloven

I

I lov 15. mai 2008 nr. 35 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

§ 1 *Lovens formål*

Loven skal gi grunnlag for regulering av og kontroll med inn- og utreise, og utlendingers opphold i riket, *og begrense tilstrømningen av utlendinger innenfor rammene av internasjonale forpliktelser*.

Loven skal legge til rette for lovlig bevegelse over landegrensene *der dette ikke er i strid med innvandringspolitiske hensyn*, og ivareta rettssikkerheten til utlendinger som reiser inn i eller ut av riket, som oppholder seg her, eller som søker en tillatelse etter loven.

Loven skal gi grunnlag for vern *mot forfølgelse for flyktninger og andre utlendinger som er reelt forfulgt, og en restriktiv fortolkning av alminnelig folkerett og internasjonale konvensjoner skal legges til grunn.*

§ 3 skal lyde:

§ 3 *Lovens forhold til internasjonale regler*

Loven skal anvendes i samsvar med EØS-reglene, EFTA-reglene og nordiske konvensjoner.

§ 5 andre ledd skal lyde:

Nordiske borgere er unntatt fra kravet om oppholdstillatelse for å ta opphold eller arbeid i riket. Kongen *kan fastsette ytterligere* unntak i forskrift *dersom dette ikke er i strid med innvandringspolitiske hensyn.*

§ 7 andre ledd oppheves.

§ 8 tredje ledd oppheves.

§ 9 første ledd skal lyde:

Utlendinger må ha visum til Norge for å kunne reise inn i riket, med mindre Kongen i forskrift har gjort unntak fra dette kravet. En utlending som er på norsk grense og som søker *beskyttelse etter* reglene i kapittel 4, har likevel rett til innreise uten visum.

§ 10 åttende ledd oppheves.

§ 11 første ledd skal lyde:

Når det er nødvendig av *nasjonale hensyn eller akutte* humanitære *grunner, kan* visum utstedes for inntil tre måneder selv om vilkårene i § 10 ikke er oppfylt. Bestemmelsen i § 9 fjerde ledd gjelder tilsvarende.

§ 12 skal lyde:

§ 12 *Innreisevisum*

En utlending som gis *oppholdstillatelse, kan* gis visum for innreise etter nærmere regler fastsatt av Kongen i forskrift.

§ 14 første ledd skal lyde:

Dersom ikke annet er bestemt, skal inn- og utreise skje over grenseoverganger fastsatt av departementet. Indre Schengen-grense kan passeres hvor som helst såfremt det ikke er innført midlertidig grensekontroll. Slik grensekontroll kan bare innføres hvis det foreligger *en trussel* mot offentlig orden eller indre sikkerhet. Tollovgivningen gjelder ved passering av indre Schengen-grense. Kongen kan fastsette nærmere regler i forskrift.

§ 15 andre ledd skal lyde:

Ved inn- og utreisekontroll påses at enhver har pass eller annet legitimasjonsdokument som er godkjent som reisedokument, og at visumpliktige har gyldig visum. Dersom den kontrollerte nekter å oppgi sin identitet, eller det er grunn til mistanke om at den oppgitte identiteten er falsk, eller at personen skjuler legitimasjonsdokument, skal det foretas visitasjon med sikte på å fremskaffe legitimasjonsdokument. Det skal også påses at det ikke foreligger annet grunnlag for bortvisning, jf. § 17.

§ 17 første ledd bokstav h skal lyde:

når utlendingen i utlandet er straffet eller er ilagt særreaksjon for et forhold som etter norsk lov kan føre til fengselsstraff i *tre* år eller mer,

§ 17 første ledd bokstav j skal lyde:

når kompetent helsepersonell finner at utlendingen åpenbart lider av alvorlig sinnslidelse *eller alvorlig sykdom med stor smittefare,*

§ 17 andre ledd oppheves.

§ 17 nytt fjerde ledd skal lyde:

Bortvisning i saker med uavklart identitet kan skje til antatt hjemland.

§ 20 første ledd bokstav g skal lyde:

utdanningsinstitusjoner skal gi politiet fortegnelse over utenlandske elever eller studenter.

§ 23 første ledd bokstav d skal lyde:

Det foreligger et konkret tilbud om arbeid. Arbeidstilbudet skal som hovedregel gjelde heltidsarbeid for én arbeidsgiver, *og være av en viss varighet. Unntak* kan gjøres etter en konkret vurdering av stillingens art.

§ 23 femte ledd skal lyde:

Kongen kan gi utfyllende bestemmelser i forskrift, herunder om innholdet av *oppholdstillatelsen, situasjonen ved arbeidsledighet, tilbakekall* av oppholdstillatelsen *og unntak fra kravet til oppholdstillatelse*.

§ 23 nytt sjette ledd skal lyde:

Tillatelsen danner ikke grunnlag for permanent oppholdstillatelse.

§ 25 oppheves.

§ 26 overskriften skal lyde:

Oppholdstillatelse for studier og for vitenskapelig formål o.a.

§ 26 andre ledd skal lyde:

Kongen kan gi utfyllende bestemmelser i forskrift, herunder om innholdet av *oppholdstillatelsen og* tilbakekall av oppholdstillatelsen.

§ 26 nytt tredje ledd skal lyde:

Tillatelsen danner ikke grunnlag for permanent oppholdstillatelse.

§ 27 tredje ledd skal lyde:

Ved mistanke om overtredelse av vilkårene eller om at utlendingen ikke har nødvendig oppholdstillatelse, skal Arbeidstilsynet *umiddelbart* varsle utlendingsmyndighetene.

§ 28 skal lyde:

§ 28 Oppholdstillatelse for reelt forfulgte utlendinger (asyl)

En utlending som er i riket eller på norsk grense, skal etter søknad anerkjennes som flyktning *og gis oppholdstillatelse* dersom utlendingen har en velbegrunnet frykt for forfølgelse på grunn *av raseforestillinger, religion,* nasjonalitet, medlemskap i en spesiell sosial gruppe eller på grunn av politisk oppfatning*, og ikke kan påberope seg beskyttelse i hjemlandet eller land i samme region,* jf. flyktningkonvensjonen 28. juli 1951 artikkel 1 A og protokoll 31. januar 1967.

En utlending som er i riket eller på norsk grense, skal etter søknad få opphold dersom utlendingen uten å falle inn under første ledd likevel står i reell fare for å bli utsatt for dødsstraff, tortur eller annen umenneskelig eller nedverdigende behandling eller straff ved tilbakevending til hjemlandet.

Søkeren skal som hovedregel anerkjennes som flyktning etter første ledd også når beskyttelsesbehovet har oppstått etter at søkeren forlot hjemlandet, og skyldes søkerens egne handlinger. Ved vurderingen av om det skal gjøres unntak fra hovedregelen, skal det særlig legges vekt på om beskyttelsesbehovet skyldes handlinger som er straffbare etter norsk lov, eller om det fremstår som mest sannsynlig at det hovedsakelige formålet med handlingene har vært å oppnå oppholdstillatelse.

Retten til anerkjennelse som flyktning etter første ledd gjelder ikke dersom utlendingen kan få effektiv beskyttelse i andre deler av hjemlandet enn det området søkeren har flyktet fra, og det ikke er urimelig å henvise søkeren til å søke beskyttelse i disse delene av *hjemlandet*.

Når en utlending har fått avslag på søknad om oppholdstillatelse etter denne bestemmelsen, skal vedtaksmyndigheten av eget tiltak vurdere om bestemmelsene i § 38 skal anvendes.

Kongen kan i forskrift gi nærmere regler om anvendelsen av denne paragrafen og §§ 29 og 30.

§ 29 overskriften skal lyde:

Nærmere om forfølgelse etter § 28 første ledd

§ 29 første ledd innledningen skal lyde:

For at handlinger skal anses å utgjøre forfølgelse i henhold til § 28 første *ledd, må* de enten

§ 29 tredje ledd bokstav b skal lyde:

organisasjoner eller grupperinger som kontrollerer statsapparatet eller en så stor del av statens territorium at utlendingen ikke kan henvises til å søke beskyttelse i andre deler av landet, jf. *fjerde* ledd, eller

§ 30 overskriften skal lyde:

Nærmere om grunnlaget for forfølgelse etter § 28 første ledd

§ 30 første ledd innledningen skal lyde:

Ved anvendelsen av § 28 første *ledd skal* følgende legges til grunn ved vurderingen av grunnlaget for forfølgelsen:

§ 30 første ledd ny bokstav e skal lyde:

Raseforestillinger skal særlig anses å omfatte hudfarge, avstamning og tilhørighet til en bestemt etnisk gruppe.

§ 31 overskriften skal lyde:

Utelukkelse fra rett til anerkjennelse som flyktning og rett til opphold etter § 28

§ 31 første ledd bokstav b skal lyde:

har gjort seg skyldig i en *alvorlig forbrytelse etter norsk rettsoppfatning* utenfor Norges grenser, før han fikk adgang til Norge som flyktning, eller

§ 31 andre ledd skal lyde:

Rett til anerkjennelse som *beskyttelsestrengende* etter § 28 *annet ledd* foreligger heller ikke dersom det er grunnlag for å utvise utlendingen ut fra grunnleggende nasjonale interesser, sikkerhetsmessige hensyn, eller utlendingen har fått endelig dom for en særlig alvorlig forbrytelse og av den grunn utgjør en fare for det norske samfunnet.

§ 31 tredje ledd skal lyde:

Rett til anerkjennelse som *beskyttelsestrengende* etter § 28 *annet ledd* foreligger heller ikke dersom utlendingen forlot hjemlandet kun for å unngå straffereaksjoner for en eller flere straffbare handlinger som kunne ha blitt straffet med fengsel dersom handlingene var blitt begått i Norge.

§ 34 første ledd skal lyde:

Dersom det foreligger en massefluktsituasjon *i Norges nærområder,* kan Kongen i statsråd beslutte at det kan gis kollektiv beskyttelse etter denne para-

grafen. Kongen i statsråd beslutter også når adgangen til å gi kollektiv beskyttelse skal bortfalle.

§ 35 første ledd skal lyde:

Etter anmodning fra FNs høykommissær for flyktninger, andre internasjonale organisasjoner eller andre instanser som er fastsatt av Kongen i forskrift, kan Utlendingsdirektoratet innenfor de rammene og etter de retningslinjene som er fastsatt av overordnet myndighet, treffe vedtak om at en utlending skal gis innreisetillatelse. *Ved vedtak om innreisetillatelse skal særlig integreringspolitiske hensyn legges til grunn.* Kongen kan i forskrift legge vedtaksmyndigheten til et annet organ.

§ 37 første ledd ny bokstav g skal lyde:

det avdekkes at søkeren har gitt feil opplysninger om identitet, nasjonalitet eller asylgrunnlag.

Kapittel 5 overskriften skal lyde:

Kapittel 5 Adgang til opphold på grunn av særlig sterke menneskelige hensyn eller særlig tilknytning til riket

§ 38 overskriften skal lyde:

Oppholdstillatelse på grunn av særlig sterke menneskelige hensyn eller særlig tilknytning til riket

§ 38 første ledd skal lyde:

Det kan gis oppholdstillatelse selv om de øvrige vilkårene i loven ikke er oppfylt dersom det foreligger *særlige* sterke menneskelige *hensyn*.

§ 38 andre ledd innledningen skal lyde:

For å avgjøre om det foreligger *særlige* sterke menneskelige hensyn skal det foretas en totalvurdering av saken. Det kan blant annet legges vekt på om

§ 38 andre ledd bokstav b oppheves.

§ 38 andre ledd bokstav c oppheves.

§ 38 andre ledd bokstav d blir ny bokstav b.

§ 38 tredje ledd skal lyde:

I saker som berører barn, skal *det tas hensyn til barnets beste*.

§ 38 fjerde ledd bokstav b skal lyde:

integreringsmessige og andre samfunnsmessige konsekvenser,

§ 39 skal lyde:

§ 39 *Referanseperson*

Med referanseperson menes i denne loven den personen som søkeren ønsker å bli gjenforent med eller å etablere familieliv med. *Referanseperson må være enten*

a) norsk, nordisk eller EØS-statsborger som er bosatt eller skal bosette seg i riket,
b) utlending med permanent oppholdstillatelse i riket,
c) utlending som har eller får lovlig opphold i riket med oppholdstillatelse som kan danne grunnlag for permanent oppholdstillatelse, eller
d) utlending som har oppholdstillatelse etter § 34 uten at ordningen med kollektiv beskyttelse har opphørt.

§ 40 oppheves.

§ 40 a skal lyde:

Det er et vilkår for oppholdstillatelse *etter §§ 44 a, 45 a og 46 a at referansepersonen oppfyller kravene i § 62*, når referansepersonen har

a) asyl, jf. § 28,
b) oppholdstillatelse etter innreisetillatelse som overføringsflyktning, jf. § 35 tredje ledd,
c) kollektiv beskyttelse i en massefluktsituasjon, jf. § 34,
d) oppholdstillatelse på grunn av *særlige* sterke menneskelige hensyn eller særlig tilknytning til riket, jf. § 38.

Ny § 40 b skal lyde:

§ 40 b *Familieoppholdstillatelse*

En familieoppholdstillatelse avviker fra en ordinær oppholdstillatelse ved at utlending med familieoppholdstillatelse ikke kan være referanseperson i familieinnvandringssaker, bortsett fra i saker der det dreier seg om egne barn etter § 41 a nr. 2. Kongen kan gi nærmere begrensninger i forskrift.

En familieoppholdstillatelse gir rett til permanent oppholdstillatelse når kravene som stilles til innvilgelse av permanent oppholdstillatelse, er innfridd.

Dersom det viser seg at en familieoppholdstillatelse er gitt på bakgrunn av uriktige opplysninger, kan denne tillatelsen trekkes tilbake.

§ 41 oppheves.

Ny § 41 a skal lyde:

§ 41 a *Personkrets*

En utlending kan søke om familieoppholdstillatelse for å gjenforenes med, eller for å etablere familieliv med, herboende referanseperson. Personkretsen som kan søke om familieoppholdstillatelse, er begrenset til:

1. *utlending over 24 år som bor sammen i ekteskap, eller planlegger å bo sammen i ekteskap, med en person over 24 år som er fastboende i Norge som enten*
   a. *er norsk, nordisk eller EØS-borger,*
   b. *har fått opphold i Norge som flyktning., eller*
   c. *har permanent oppholdstillatelse i Norge og minimum 10 års botid.*
2. *ugift mindreårig barn under 15 år av en fastboende person i Norge eller dennes ektefelle, når barnet ikke gjennom fast samlivsforhold har stiftet selvstendig familie, og når den fastboende person i Norge enten*
   a. *er norsk, nordisk eller EØS-borger,*
   b. *har fått opphold i Norge som flyktning, eller*
   c. *har permanent oppholdstillatelse i Norge eller oppholdstillatelse som åpner for permanent oppholdstillatelse.*
3. *mindreårig utlending med henblikk på opphold i Norge hos en annen fastboende person enn den foresatte, når hensikten med familieoppholdstillatelsen er adopsjon, og når den fastboende person i Norge enten*
   a. *er norsk, nordisk eller EØS-borger,*
   b. *har fått opphold i Norge som flyktning, eller*
   c. *har permanent oppholdstillatelse i Norge eller oppholdstillatelse som åpner for permanent oppholdstillatelse.*

§ 42 oppheves.

Ny § 42 a skal lyde:

§ 42 a *Unntatt fra krav til innvilgelse av familieoppholdstillatelse*

Nordiske borgere og EØS-borgere som søker om familieoppholdstillatelse, er unntatt fra kravene i § 43 a, § 44 a, § 45 a og § 46 a. Unntaket gjelder også eksisterende ektefeller og egne barn til nyankomne flyktninger, og det kan i slike tilfeller også gis unntak fra 24-årsregelen i § 41 a nr. 1. Kongen kan i forskrift gi unntak for borgere fra ytterligere land dersom innvandring fra disse landene erfaringsmessig ikke vil være i strid med integreringspolitiske hensyn.

§ 43 oppheves.

Ny § 43 a skal lyde:

§ 43 a *Generelle betingelser for innvilgelse av familieoppholdstillatelse*

For innvilgelse av familieoppholdstillatelse stilles følgende generelle vilkår:

1. *Referanseperson og søkeren må skrive under på en erklæring om at referanseperson etter beste evne skal delta i søkerens integrasjonsprosess, og også integrasjonsprosessen til eventuelle medfølgende barn.*
2. *Referanseperson må bestå en herboendetest som måler referansepersonens evne til å bidra til søkers integrasjonsprosess.*
3. *Referanseperson må kunne dokumentere at søkeren kan forsørges, samt stille en økonomisk garanti nærmere fastsatt i forskrift.*
4. *Referanseperson må ikke, med mindre særlige grunner taler imot dette, ha mottatt hjelp etter sosialtjenesteloven eller introduksjonsloven i løpet av det siste året.*
5. *Referanseperson må ha egnet bolig med rimelig standard og størrelse.*
6. *Referanseperson må ha latt seg bli DNA-testet der det etter loven er nødvendig å fastslå, eller avkrefte, at det eksisterer en familierelasjon, jf. § 87.*

Familieoppholdstillatelsen må være innvilget innen innreise finner sted. Etter innreise kan søknad om familieoppholdstillatelse normalt ikke innvilges, med mindre sterke grunner taler for dette. Dette gjelder likevel ikke hvis søker har lovlig opphold i Norge etter annen tillatelse.

Når en familieoppholdstillatelse er betinget av at det har blitt stilt økonomisk sikkerhet, og det senere ytes økonomisk hjelp til søkeren etter sosialtjenesteloven eller introduksjonsloven, kan tilsvarende beløp innkreves gjennom regress fra referanseperson. Kongen kan i forskrift gi nærmere regler om hvordan slik tvangsinndrivelse skal finne sted.

Offentlige instanser har plikt til å informere utlendingsmyndighetene om forhold knyttet til søker og referanseperson som er relevante i familieinnvandringssaker.

§ 44 oppheves.

Ny § 44 a skal lyde:

§ 44 a *Betingelser for innvilgelse av familieoppholdstillatelse for ektefeller*

For innvilgelse av familieoppholdstillatelse for ektefeller etter § 41 a nr. 1 stilles følgende vilkår:

1. *Familieoppholdstillatelse innvilges kun når ektefellenes samlede tilknytning er større til Norge enn ektefellenes samlede tilknytning til noe annet land, bortsatt fra når referanseperson har hatt norsk statsborgerskap i minimum 28 år. I tilfeller der referansepersonen har kommet til Norge gjennom adopsjon og er norsk statsborger, anses vedkommende som norsk statsborger fra fødsel hvis vedkommende har kommet til Norge før fylte 6 år.*
2. *Familieoppholdstillatelse innvilges ikke når det kan reises tvil om ekteskapet er inngått etter begge partenes ønske. Det ansees som tvilsomt at ek-*

teskapet er inngått gjennom fri vilje dersom ekteskapet er inngått mellom personer i nær slekt.
3. *Familieoppholdstillatelse innvilges ikke når det er grunn til å anta at bakgrunnen for ekteskapet hovedsakelig er opphold i Norge.*
4. *Familieoppholdstillatelse innvilges ikke når referanseperson i løpet av de siste 10 år har blitt dømt for et kriminelt forhold med strafferamme på 3 måneders fengsel eller lenger, eller for vold mot ektefelle eller barn.*
5. *Familieoppholdstillatelse innvilges ikke hvis det ikke samtidig søkes om familieoppholdstillatelse for søkerens barn, med mindre det kan dokumenteres at søkerens barn har opphold hos nærstående familie i hjemlandet og hensyn til barnet ikke taler imot.*
6. *Familieoppholdstillatelse innvilges ikke hvis ikke søkeren har bestått en språk- og kunnskapstest i grunnleggende norsk språk og vestlig samfunnsforståelse.*
7. *Med mindre særskilte omstendigheter tilsier noe annet, er det et vilkår at ektefellene skal bo sammen.*
8. *En søker kan nektes familieoppholdstillatelse dersom det er mest sannsynlig at søkeren eller dennes særkullsbarn vil bli mishandlet eller grovt utnyttet.*
9. *Dersom referansepersonen får opphold i riket etter å ha inngått ekteskap med flere, kan bare én av de ektede få familieoppholdstillatelse. Dersom referansepersonen allerede er gift med en person som er bosatt i riket, kan familieoppholdstillatelse etter denne paragrafen ikke gis. Dersom referansepersonen tidligere har vært gift med en annen, og det fremstår som mest sannsynlig at de tidligere ektefellene akter å fortsette samlivet, kan familieoppholdstillatelse nektes.*

§ 45 oppheves.

Ny § 45 a skal lyde:

§ 45 a *Betingelser for innvilgelse av familieoppholdstillatelse for egne barn*

For innvilgelse av familieoppholdstillatelse for egne barn etter § 41 a nr. 2, stilles følgende vilkår:
1. *Familieoppholdstillatelse innvilges ikke hvis dette åpenbart vil stride mot barnets beste.*
2. *Familieoppholdstillatelse kan i tilfeller der søkeren og en av søkerens foreldre er bosatt i hjemlandet, kun innvilges hvis søkeren har en mulighet for å oppnå en slik tilknytning til Norge at en vellykket integrasjon i Norge er mulig.*
3. *Familieoppholdstillatelse kan kun gis til barn som tidligere har oppfylt kravene i § 41 a nr. 2, men som ikke lenger oppfyller kravene, dersom helt spesielle forhold og barnets beste taler for dette.*
4. *Familieoppholdstillatelse innvilges ikke når referanseperson eller dennes ektefelle i løpet av de siste 10 år har blitt dømt for et kriminelt forhold med strafferamme på 3 måneders fengsel eller lenger, eller for vold mot ektefelle eller barn.*
5. *En søker kan nektes familieoppholdstillatelse dersom det er mest sannsynlig at søkeren vil bli mishandlet eller grovt utnyttet.*

§ 46 oppheves.

Ny § 46 a skal lyde:

§ 46 a *Betingelser for innvilgelse av familieoppholdstillatelse for adopterte barn*

For innvilgelse av familieoppholdstillatelse for adopterte barn etter § 41 a nr. 3, stilles følgende vilkår:
1. *Familieoppholdstillatelse betinges av at referansepersonen påtar seg å forsørge søkeren frem til søker er 18 år.*
2. *Familieoppholdstillatelse innvilges ikke når referanseperson eller dennes ektefelle i løpet av de siste 10 år har blitt dømt for et kriminelt forhold med strafferamme på 3 måneders fengsel eller lenger, eller for vold mot ektefelle eller barn.*
3. *Samtykke må være gitt av Barne-, ungdoms- og familieforvaltningen før barnet er kommet til riket.*
4. *Referanseperson må være norsk, nordisk eller EØS-borger.*
5. *En søker kan nektes familieoppholdstillatelse dersom det er mest sannsynlig at søkeren vil bli mishandlet eller grovt utnyttet.*

§§ 47 til 52 oppheves.

§ 53 første ledd innledningen skal lyde:

En utlending som har familieoppholdstillatelse etter *§ 41 a nr. 1*, skal etter søknad gis oppholdstillatelse på selvstendig grunnlag dersom:

§ 53 andre ledd skal lyde:

Ny oppholdstillatelse på selvstendig grunnlag kan etter søknad også gis til en utlending som har familieoppholdstillatelse etter *§ 41 a nr. 1*, dersom utlendingen som følge av samlivsbruddet vil få urimelige vanskeligheter i hjemlandet grunnet de sosiale og kulturelle forholdene der.

§ 56 fjerde ledd bokstav b oppheves.

§ 57 første ledd skal lyde:

Når det er *svært* sannsynlig at søknaden vil bli innvilget, kan søkeren etter anmodning gis en oppholdstillatelse som løper inntil vedtaket foreligger.

§ 60 første ledd skal lyde:

Førstegangs oppholdstillatelse gis som midlertidig oppholdstillatelse for inntil *ett år*. *Varigheten* av en tillatelse gitt etter bestemmelsene i kapittel 6 skal ikke overstige utløpet av tillatelsen til referansepersonen, jf. § 39. Varigheten av en tillatelse etter bestemmelsene i kapittel 3 skal ikke overstige arbeidsforholdets lengde.

§ 60 tredje ledd ny bokstav e skal lyde:

en utlending kan si fra seg oppholdstillatelse i Norge mot kontantvederlag. Kongen kan gi nærmere regler i forskrift.

§ 61 andre ledd skal lyde:

En oppholdstillatelse etter §§ 28 og 34 skal normalt fornyes, med mindre det er grunnlag for opphør eller tilbakekall etter §§ 37 eller 63. En oppholdstillatelse etter § 34 kan likevel ikke fornyes dersom det er besluttet at adgangen til å gi kollektiv beskyttelse er bortfalt, jf. § 34 første ledd.

§ 61 tredje ledd skal lyde:

For tillatelse etter kapittel 6 gjelder ikke krav om at barn skal være under *15* år ved fornyelse

§ 61 femte ledd skal lyde:

Fornyet tillatelse gis som midlertidig oppholdstillatelse *for ett år*.

§ 61 sjuende ledd skal lyde:

En utlending som søker oppholdstillatelse på nytt faktisk eller rettslig grunnlag, kan få fortsatt opphold på samme vilkår som tidligere tillatelse inntil søknaden er endelig avgjort. Utlendingen har rett til dette dersom vedkommende søker om ny tillatelse senest én måned før utløpet av gjeldende tillatelse, og vedkommende har hatt lovlig opphold i medhold av tidligere tillatelse minst de siste ni *månedene*.

§ 62 første ledd innledningen skal lyde:

En utlending som de siste *seks* årene har oppholdt seg i riket med midlertidig oppholdstillatelse som danner grunnlag for permanent oppholdstillatelse, har etter søknad rett til permanent oppholdstillatelse dersom

§ 62 første ledd bokstav a skal lyde:

utlendingen de siste *seks* årene ikke har oppholdt seg utenfor riket mer enn *seks* måneder til sammen,

§ 62 første ledd bokstav d skal lyde:

utlendingen har *bestått prøve i norsk språk og samfunnskunnskap. Kongen kan i forskrift gi nærmere retningslinjer for hva en slik prøve skal inneholde.*

§ 62 første ledd ny bokstav e skal lyde:

utlendingen ikke har benyttet seg av muligheten til å si fra seg oppholdstillatelse i Norge mot kontantvederlag, jf. § 60 tredje ledd bokstav e.

§ 62 første ledd ny bokstav f skal lyde:

utlendingen ikke har forfalt gjeld til det offentlige. Kongen kan gjennom forskrift gi nærmere retningslinjer for hva som skal defineres som forfalt gjeld til det offentlige.

§ 62 første ledd ny bokstav g skal lyde:

utlendingen har vært i heltidsarbeid i to og et halvt år av de siste tre år, og ikke har vært arbeidsledig i mer enn et halvt år av de siste tre år og ikke har mottatt sosiale ytelser eller liknende i henhold til lov om sosiale tjenester og introduksjonsloven,

§ 62 første ledd ny bokstav h skal lyde:

utlendingen har underskrevet en erklæring om integrasjon og aktivt medborgerskap, eller på andre måter har tilkjennegitt aksept for innholdet av erklæringen. Kongen kan i forskrift gi nærmere retningslinjer for denne erklæringen.

§ 62 nytt andre ledd skal lyde:

Tvungent opphold ved institusjon regnes ikke som oppholdstid i Norge med henblikk på oppholdstillatelse, og danner heller ikke grunnlag for permanent oppholdstillatelse.

§ 62 nåværende andre til femte ledd, blir nye tredje til sjette ledd.

§ 62 sjette ledd skal lyde:

Tillatelsen faller bort når innehaveren har oppholdt seg utenfor riket sammenhengende i mer enn *ett år*.

§ 64 første ledd skal lyde:

Flyktning som har lovlig opphold i riket, kan etter søknad gis reisebevis for flyktninger, for reise utenfor Norge dersom ikke særlige grunner taler mot det. *Tapt reisebevis kan anses som særlig grunn.* Har flyktningen reisedokument utstedt av fremmed stat, gjelder denne retten bare *når flyktningen er innvilget asyl eller bosettingstillatelse, eller* Norge i henhold til internasjonal avtale har plikt til å utstede reisebevis for flyktninger.

§ 64 andre ledd oppheves.

§ 66 første ledd bokstav b skal lyde:

når *utlendingen* i utlandet har sonet eller er ilagt straff for et forhold som etter norsk lov kan føre til fengselsstraff i mer enn tre måneder. Tilsvarende gjelder ved en ilagt særreaksjon som følge av et straffbart forhold som nevnt,

§ 66 første ledd ny bokstav g skal lyde:

dersom utlendingen har tvunget noen til å inngå ekteskap mot eget ønske, eller har medvirket til dette, og har blitt dømt for dette.

§ 66 nytt andre ledd skal lyde:

Dersom grunnlaget for utvisning er første ledd bokstav e eller f, skal utlendingen holdes i lukket forvaring med brev- og besøkskontroll inntil utvisningen kan effektueres.

§ 66 nytt tredje ledd skal lyde:

Utvisning i saker med uavklart identitet kan skje til antatt hjemland.

§ 66 nåværende andre ledd blir nytt fjerde ledd.

§ 67 første ledd bokstav a skal lyde:

når utlendingen i utlandet har sonet eller er ilagt straff for et forhold som etter norsk lov kan føre til fengselsstraff i mer enn *tre måneder*. Tilsvarende gjelder ved en ilagt særreaksjon som følge av et straffbart forhold som nevnt,

§ 67 første ledd ny bokstav f skal lyde:

dersom utlendingen har tvunget noen til å inngå ekteskap mot eget ønske, eller har medvirket til dette, og har blitt dømt for dette.

§ 67 nytt tredje ledd skal lyde:

Dersom grunnlaget for utvisning er første ledd bokstav d eller e, skal utlendingen holdes i lukket forvaring med brev- og besøkskontroll inntil utvisningen kan effektueres.

§ 67 nytt fjerde ledd skal lyde:

Utvisning i saker med uavklart identitet kan skje til antatt hjemland.

§ 68 første ledd bokstav a skal lyde:

når utlendingen i utlandet har sonet eller er ilagt straff for et forhold som etter norsk lov kan føre til fengselsstraff i to år eller mer. Tilsvarende gjelder ved en ilagt særreaksjon som følge av et straffbart forhold som nevnt,

§ 68 første ledd ny bokstav e skal lyde:

dersom utlendingen har tvunget noen til å inngå ekteskap mot eget ønske, eller har medvirket til dette, og har blitt dømt for dette.

§ 68 nytt tredje ledd skal lyde:

Dersom grunnlaget for utvisning er første ledd bokstav c eller d, skal utlendingen holdes i lukket forvaring med brev- og besøkskontroll inntil utvisningen kan effektueres.

§ 68 nytt fjerde ledd skal lyde:

Utvisning i saker med uavklart identitet kan skje til antatt hjemland.

§ 69 overskriften skal lyde:

Vern mot utvisning for norske borgere

§ 69 andre ledd oppheves.

§ 70 oppheves.

§ 71 andre ledd skal lyde:

Utvisningen er til hinder for senere innreise i riket. Innreiseforbudet kan gjøres varig eller tidsbegrenset, men ikke for kortere tidsrom enn *to* år. Innreiseforbudet kan etter søknad oppheves dersom nye omstendigheter tilsier *det*.

§ 73 første ledd ny bokstav c skal lyde:

utlendingen selv har satt seg i en vanskelig posisjon med det formål å unngå utsendelse fra Norge.

§ 73 andre ledd skal lyde:

En utlending kan ikke sendes til et område der vedkommende ville være i en situasjon som nevnt i § 28 *andre ledd*. Vernet etter denne bestemmelsen gjelder også ved situasjoner som nevnt i første ledd bokstav a og b.

§ 73 tredje ledd skal lyde:

Vernet etter første og annet ledd gjelder også utsendelse til et område der vedkommende ikke ville være trygg mot å bli sendt videre til et slikt område som nevnt i § 28 *første og andre ledd*.

§ 75 andre ledd skal lyde:

Loven gjennomføres av Kongen, *departementet, Utlendingsdirektoratet, politiet, norske utenrikksstasjoner* og andre offentlige myndigheter. Dersom det ikke fremgår direkte av loven, bestemmer Kongen i forskrift hvilke oppgaver og hvilken myndighet de ulike offentlige instansene skal ha etter loven.

§ 76 første ledd skal lyde:

Vedtak etter loven truffet av politiet, utenriksstasjoner eller andre forvaltningsorganer, kan påklages til Utlendingsdirektoratet. Vedtak etter loven truffet av Utlendingsdirektoratet kan påklages til *forvaltningsdomstol*.

§ 76 fjerde ledd skal lyde:

Departementet kan beslutte at vedtak truffet av Utlendingsdirektoratet til gunst for utlendingen skal overprøves av *forvaltningsdomstol*. Beslutningen skal treffes senest fire måneder etter at vedtaket ble truffet, være skriftlig og *grunngis*.

§ 76 femte ledd skal lyde:

Kongen kan delegere rutinemessige innvandringspolitiske saker til politiet, men dette gjelder ikke saker etter forvaltningslovens kapittel IV og VI.

§ 76 sjette ledd skal lyde:

Kongen kan ved forskrift gi nærmere regler om *saksforberedelse* i saker etter fjerde ledd.

§§ 77 til 79 oppheves.

§ 83 andre ledd skal lyde:

Ved innreise, og frem til korrekt identitet er registrert, har utlendinger plikt til å medvirke til å avklare sin *identitet. Utlendingsmyndighetene* kan også senere pålegge utlendingen en slik plikt dersom det er grunn til å anta at den registrerte identiteten ikke er den riktige. En utlending kan ikke pålegges å medvirke til å avklare sin identitet på en måte som kommer i konflikt med et behov for beskyttelse. *Utlending som oppgir feilaktige eller mangelfulle opplysninger etter denne paragraf, kan bortvises.*

§ 84 nytt andre ledd skal lyde:

Organer omtalt i første ledd, bokstav a til f, kan, uten hinder av taushetsplikt, informere det organ som behandler sak etter loven her, eller instanser som omtalt i første ledd, der dette anses som nødvendig.

§ 84 nåværende annet ledd blir nytt tredje ledd.

§ 85 overskriften skal lyde:

Vandelskontroll i sak om familieoppholdstillatelse, jf. § 40 a

§ 85 første ledd skal lyde:

Politiet kan som ledd i forberedelsen av en sak som nevnt i *§§ 40 b, 41 a, 43 a, 44 a, 45 a og 46 a* benytte vandelsopplysninger om referansepersonen eller den referansepersonen har fått familieetablering *med.*

§ 85 andre ledd skal lyde:

Dersom politiet har vandelsopplysninger av betydning for om familieoppholdstillatelse kan nektes etter *§§ 40 b, 41 a, 43 a, 44 a, 45 a og 46 a, skal* det gis en uttalelse om dette til det organet som avgjør saken.

§ 86 første ledd skal lyde:

Dersom *Utlendingsdirektoratet finner* at det er særlig grunn til å undersøke referansepersonens vandel for å avgjøre om visum skal nektes etter § 10 fjerde ledd, kan det innhentes uttalelse fra politiet om forhold av betydning for å bedømme dette.

§ 86 andre ledd skal lyde:

Kongen kan gi nærmere regler i forskrift om hvilke vandelsopplysninger som skal gis til *Utlendingsdirektoratet etter* første ledd, og om utformingen av politiets uttalelse for øvrig.

§ 87 første ledd skal lyde:

Når det i saker etter loven her er nødvendig å fastslå om det eksisterer en familierelasjon, *skal* søkeren og referansepersonen anmodes om å avlegge en *DNA-test.*

§ 87 andre ledd skal lyde:

Dersom søkeren eller referansepersonen avslår anmodningen om en DNA-test, skal søknaden avslås. Resultatene fra slik DNA-test lagres i et nasjonalt DNA-register, jf. § 90.

§ 88 første ledd skal lyde:

Dersom det i en sak *hvor det er fremmet søknad om asyl eller familieinnvandring,* ikke er mulig å fastslå med rimelig sikkerhet at søker oppgir korrekt alder, kan utlendingen anmodes om å la seg undersøke for å klargjøre alderen. Resultatet av undersøkelsen skal vurderes i forhold til de øvrige opplysningene i saken.

§ 88 andre ledd skal lyde:

Avslår utlendingen å la seg undersøke, *skal søknaden avslås.*

§ 88 tredje ledd skal lyde:

Kongen kan i forskrift gi nærmere regler om *gjennomføring av aldersundersøkelse.*

§ 90 tiende ledd skal lyde:

Når *forvaltningsdomstolen* har truffet et vedtak som innebærer at utlendingen må forlate riket, kan den instruere politiet om å utsette iverksettingen. *Forvaltningsdomstolen* kan instruere politiet om å utsette iverksettingen dersom slikt vedtak er truffet av direktoratet. *Forvaltningsdomstolen* kan instruere politiet om å utsette iverksettingen av et vedtak truffet av direktoratet på departementets saksområde, når vedtaket innebærer at utlendingen må forlate riket. *Forvaltningsdomstolen* kan instruere *Utlendingsdirektoratet* om å utsette iverksettingen av en bestemt type vedtak som innebærer at utlendingen må forlate riket, i påvente av endringer i lov eller forskrift.

§ 92 tredje ledd skal lyde:

I sak som nevnt i § 76 fjerde ledd har utlendingen rett til fritt rettsråd uten *behovsprøving.*

§ 94 oppheves.

§ 95 overskriften skal lyde:

Innkvartering ved søknad om beskyttelse og søkers rettsstilling

§ 95 første ledd skal lyde:

En utlending som søker beskyttelse, *skal innkvarteres i lukket mottak inntil identiteten er klarlagt, jf. § 107, og skal deretter gis tilbud om videre innkvartering. Dette gjelder også utlending som vurderes å utgjøre en sikkerhetsrisiko eller trussel mot grunnleggende nasjonale interesser, utlending som vurderes å være psykisk ustabil, utlending med alvorlig sykdom med stor smittefare, utlending med kriminelt rulleblad og utlending som har fått avslag på søknad om beskyttelse i påvente av utreise. Bestemmelsene i denne paragrafen skal kun anvendes der dette ikke vil være i strid med barnekonvensjonen.*

§ 95 nytt andre ledd skal lyde:

Søker har ikke rett til å ta arbeid inntil søknaden er avgjort.

§ 95 nåværende andre og tredje ledd blir nye tredje og fjerde ledd.

§ 98 overskriften skal lyde:

Oversending og utveksling av opplysninger

§ 98 første ledd skal lyde:

Norske myndigheter skal samarbeide med FNs høykommissær for flyktninger i samsvar med flyktningkonvensjonen artikkel 35, og skal herunder legge til rette for at FNs høykommissær for flyktninger kan utøve sin plikt til å føre tilsyn med at bestemmelsene i flyktningkonvensjonen *overholdes*.

§ 98 b *Oppnevning, opplæring mv.*

Bostedskommunen, eller interkommunal sammenslutning som bostedskommunen er en del av, skal oppnevne en representant for den mindreårige straks de er blitt kjent med *at* den mindreårige befinner seg i en situasjon som nevnt i § 98 a. Representanten skal oppnevnes av *bostedskommunen eller interkommunal sammenslutning som bostedskommunen er en del* av i det vergemålsdistriktet hvor den mindreårige har fast opphold.

Bostedskommunen, eller interkommunal sammenslutning som bostedskommunen er en del av, skal gi representantene i sitt distrikt nødvendig opplæring veiledning og bistand, og føre tilsyn med representantene i sitt distrikt.

Bostedskommunen, eller interkommunal sammenslutning som bostedskommunen er en del av, skal gi Utlendingsdirektoratet melding om hvem som er oppnevnt som representant.

§ 98 c skal lyde:

§ 98 c *Hvem som kan oppnevnes som representant*

Den som oppnevnes som representant, må være egnet for oppdraget og samtykke til oppnevningen. Den mindreåriges *herboende slektninger,* ektefelle eller samboer kan ikke være representant.

Den som oppnevnes som representant, skal legge frem politiattest. I attesten skal det anmerkes om personen er siktet, tiltalt, har vedtatt forelegg eller er dømt for overtredelse av de straffebud som følger av barneomsorgsattesten, jf. politiregisterloven § 39 første ledd. Attesten skal være uttømmende i samsvar med politiregisterloven § 41 nr. 1. Opplysningene fra politiattesten skal inngå i egnethetsvurderingen etter første ledd første *punktum*.

§ 98 d tredje ledd skal lyde:

Kongen kan i forskrift gi nærmere regler om dekning av utgifter til tolk.

§ 98 e skal lyde:

§ 98 e *Plikten til å høre den mindreårige*

Barn som er fylt 7 år, og yngre barn som er i stand til å danne seg egne synspunkter, skal informeres og gis anledning til å uttale seg før representanten treffer avgjørelse i sak som vedrører barnet. Barnets mening skal tillegges vekt i samsvar med barnets alder og modenhet. *Kongen kan i forskrift gi nærmere bestemmelser.*

§ 98 f skal lyde:

§ 98 f *Godtgjøring for representantoppdraget og dekning av utgifter*

Representanten har krav på godtgjøring for arbeidet som representant og har rett til å få dekket nødvendige utgifter i forbindelse med representantoppdraget. Godtgjøring og utgifter dekkes av *bostedskommunen, eller interkommunal sammenslutning som bostedskommunen er en del av,* i det vergemålsdistrikt hvor den mindreårige har fast opphold.

§ 98 g andre ledd skal lyde:

En oppnevnt representant kan med rimelig varsel til *bostedskommunen, eller interkommunal sammenslutning som bostedskommunen er en del av,* kreve å bli løst fra oppdraget som representant. *Bostedskommunen, eller interkommunal sammenslutning som bostedskommunen er en del av,* skal frata en oppnevnt representant oppdraget dersom hensynet til den mindreåriges beste tilsier det. Representantens oppdrag opphører ikke før en ny representant er oppnevnt.

§ 99 første ledd skal lyde:

Et tvangsmiddel kan bare brukes når det er tilstrekkelig grunn til *det*.

§ 99 andre ledd oppheves.

§ 100 første ledd skal lyde:

Det *skal* tas fotografi, fingeravtrykk og DNA-profil av en utlending som

§ 100 andre ledd skal lyde:

Fingeravtrykk og fotografi tatt i medhold av denne paragrafen kan registreres elektronisk i et register. Kongen kan i forskrift gi nærmere regler om behandlingen av opplysningene, herunder føring, bruk og sletting av opplysninger i registeret. Politiet kan bruke registeret i forbindelse med etterforskningen av en eller flere handlinger som samlet kan medføre høyere straff enn fengsel i *3* måneder.

§ 100 nytt fjerde ledd skal lyde:

DNA-profil tatt i medhold av denne paragrafen kan registreres elektronisk i et register. Kongen kan i forskrift gi nærmere regler om behandlingen av opplysningene, herunder føring, bruk og sletting av opplysninger i registeret. Politiet kan bruke registeret i forbindelse med etterforskningen av en eller flere handlinger som samlet kan medføre høyere straff enn fengsel i 3 måneder. Utlendingsforvaltningen og politiet kan bruke registeret i forbindelse med behandling av utlendingssaker.

§ 100 nåværende fjerde og femte ledd blir nye femte og sjette ledd

§ 100 femte ledd skal lyde:

En beslutning om at det skal tas *fotografi, fingeravtrykk eller DNA-profil* treffes av polititjenestemann, utenriksstasjon eller Utlendingsdirektoratet.

§ 103 første ledd innledningen skal lyde:

Det *bør* foretas undersøkelse av utlendingens person, bolig, rom eller annet oppbevaringssted dersom det er *skjellig grunn til å mistenke* at utlendingen

§ 103 andre ledd skal lyde:

Beslutningen om undersøkelse skal så vidt mulig være skriftlig og opplyse om hva saken gjelder, formålet med undersøkelsen og hva undersøkelsen omfatter. En muntlig beslutning skal snarest mulig nedtegnes. Før undersøkelsen foretas, skal beslutningen så vidt mulig leses opp eller forevises utlendingen. Foreligger det ingen skriftlig beslutning, skal det så vidt mulig muntlig opplyses hva saken gjelder og formålet med undersøkelsen.

§ 104 første ledd skal lyde:

Dersom det foreligger tvil om utlendingens identitet, eller det er *skjellig grunn til å mistenke* at utlendingen skjuler eller tilbakeholder opplysninger om sin identitet, bør det foretas beslag av reisedokumenter, billetter eller annet materiale som kan bidra til å avklare eller dokumentere identiteten. Tilsvarende gjelder ved tvil om tidligere oppholdssted.

§ 104 andre ledd skal lyde:

Når det er *sannsynlig* at utlendingen vil unndra seg iverksetting av et vedtak, skal det foretas beslag av reisedokumenter og annet materiale som kan dokumentere utlendingens identitet. Tilsvarende kan det foretas beslag av billetter og penger eller andre formuesgoder til dekning av kostnader som utlendingen plikter å dekke i forbindelse med utreisen. Kongen kan i forskrift gi nærmere regler om størrelsen på beløpet som kan beslaglegges.

§ 106 første ledd innledningen skal lyde:

En utlending kan pågripes, *fengsles eller holdes i lukket mottak* hvis

§ 106 første ledd bokstav d skal lyde:

det foreligger et vedtak om utvisning og utlendingen ikke har overholdt meldeplikten etter § 105,

§ 106 tredje ledd skal lyde:

Pågripelse besluttes av politimesteren, *Utlendingsdirektoratet* eller den politimesteren gir fullmakt. Når det er fare ved opphold, kan en polititjenestemann foreta pågripelse. Vil politiet beholde den pågrepne, må vedkommende snarest mulig, og så vidt mulig dagen etter pågripelsen, fremstilles for tingretten med begjæring om fengsling. Straffeprosessloven §§ 174 til 191 gjelder så langt de passer. Fengsling etter første *ledd kan* besluttes for høyst *3 måneder* av gangen.

§ 106 fjerde ledd skal lyde:

Samlet fengslingstid kan ikke overstige *ett år*. Fengsling for å forberede eller gjennomføre en utsendelse kan bare overstige 12 uker dersom utlendingen ikke samarbeider om gjennomføring av utsendelsen eller det er forsinkelser med å fremskaffe nødvendige dokumenter fra et annet lands myndigheter, eller dersom beslutningen om fengsling er truffet med grunnlag i første ledd bokstav g. Fengsling kan ikke overstige 18 måneder, med mindre utlendingen er utvist som følge av ilagt straff eller særreaksjon eller vedkommende er fengslet i medhold av første ledd bokstav g.

§ 107 overskriften skal lyde:

Lukket mottak

§ 107 første ledd skal lyde:

En utlending som pågripes og fengsles i medhold av § 106 første ledd, skal som hovedregel anbringes i *lukket mottak, jf. § 95.*

§ 107 fjerde ledd innledningen skal lyde:

Når *politiet finner det formålstjenlig for iverksetting etter § 90, eller* for å opprettholde ro, orden eller *sikkerhet, kan politiet*

§ 107 nytt ellevte ledd skal lyde:

I saker der utlendingen har blitt plassert i lukket mottak av politiet kan saken ankes til Utlendingsdirektoratet.

§ 107 nytt tolvte ledd skal lyde:

I saker der utlendingen har blitt plassert i lukket mottak av Utlendingsdirektoratet kan saken ankes til forvaltningsdomstol.

§ 107 nytt trettende ledd skal lyde:

Vedtak om ufrivillig opphold på lukket mottak kan besluttes for høyst 3 måneder av gangen, og kan deretter fornyes inntil tre ganger.

§ 107 nåværende ellevte ledd blir nytt fjortende ledd.

§ 108 andre ledd innledningen skal lyde:

Med bot *eller fengsel inntil to år eller begge* deler straffes den som:

§ 108 andre ledd ny bokstav d skal lyde:

forsettlig eller grovt uaktsomt gjør bruk av en utlendings arbeidskraft når utlendingen ikke har nødvendig tillatelse etter loven.

§ 108 tredje ledd innledningen skal lyde:

Med bot eller med fengsel inntil *fire* år straffes den som

§ 108 fjerde ledd innledningen skal lyde:

Med bot eller fengsel inntil *seks* år straffes den som

§ 108 femte ledd innledningen skal lyde:

Med bot eller fengsel inntil *tolv* år straffes den som

§ 108 niende ledd skal lyde:

Utlendingsdirektoratet skal ved mistanke om straffbart forhold etter denne paragrafen anmelde forholdet umiddelbart når det er grunn til å tro at det har skjedd en overtredelse av første ledd bokstav a eller annet ledd bokstav a, ved at det er gjort bruk av arbeidskraften til en utlending som ikke har nødvendig tillatelse etter loven.

§ 108 tiende ledd oppheves.

§ 119 tredje ledd skal lyde:

Utlendingsdirektoratet avgjør søknader om varig oppholdsbevis og varig oppholdskort etter denne bestemmelsen. *Avgjørelse kan påklages til forvaltningsdomstol.*

§ 120 åttende ledd skal lyde:

Utlendingsdirektoratet treffer vedtak om tilbakekall etter annet ledd. *Vedtaket kan påklages til forvaltningsdomstol.*

§ 121 tredje ledd skal lyde:

Sak om bortvisning etter første ledd bokstav a og c må reises ved innreise eller senest innen sju virkedager. Dersom sak om bortvisning ikke er reist innen sju virkedager, kan en utlending som ikke har oppholdsrett etter dette kapitlet, bortvises etter vedtak fra Utlendingsdirektoratet etter reglene i første ledd bokstav c. *Vedtaket kan påklages til forvaltningsdomstol.*

§ 124 tredje ledd skal lyde:

Utlendingsdirektoratet treffer vedtak om utvisning etter bestemmelsene i §§ 122 og 123, og avgjør også søknad om adgang til riket fra en utlending som er utvist. Sak som skal avgjøres av Utlendingsdirektoratet, forberedes av politiet. *Vedtak fra Utlendingsdirektoratet kan påklages til forvaltningsdomstol.*

§ 125 skal lyde:

Ved utvidelse av EØS-avtalen til nye avtaleparter *skal Kongen fremlegge sak til behandling for Stortinget med henblikk på behovet for særlovgivning vedrørende nye avtaleparter. Først når behovet er identifisert, kan Kongen i forskrift fastsette overgangsordninger som avviker fra bestemmelsene i dette kapittelet.*

II

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

B

Stortinget ber regjeringen fremme de nødvendige forslag for å overføre oppgavene som i dag ligger i Utlendingsnemnda over til en forvaltningsdomstol.

C

Stortinget ber regjeringen fremme de nødvendige forslag for å sikre at behandlingstiden i utlendingsforvaltningen går vesentlig ned.

D

Stortinget ber regjeringen fremme de nødvendige forslag som øker underholdskravet ved familieinnvandring til 5 G, og slik at tillatelser kun gis om referanseperson er norsk statsborger eller har permanent oppholdstillatelse i Norge.

E

Stortinget ber regjeringen fremme de nødvendige forslag med innskjerpelser i grunnlaget for permanent oppholdstillatelse, slik at botidskravet økes fra 3 til 6 år.

F

Stortinget ber regjeringen fremme de nødvendige forslag for å igangsette prosjektering av lukkede mottak for asylsøkere som ikke oppgir korrekt identitet, eller vegrer å assistere med å fastslå identitet, eller er å anse som en trussel mot nasjonal sikkerhet og orden, eller som har søkt internasjonal beskyttelse i andre land i Schengen-området eller har fått avslag på sine søknader og skal returnere.

G

Stortinget ber regjeringen legge frem et forslag om lov for lukkede mottak for asylsøkere som ikke oppgir korrekt identitet, eller vegrer å assistere med å fastslå identitet, eller er å anse som en trussel mot nasjonal sikkerhet og orden, eller som har søkt internasjonal beskyttelse i andre land i Schengen-området eller har fått avslag og skal returnere.

H

Stortinget ber regjeringen fremme de nødvendige forslag som sikrer at vedtak om opphold etter asyl- og flyktningeregler oppheves hvis vedkommende har vært på ferie i land/områder som han/hun har flyktet fra opptil fem år etter at oppholdstillatelse ble gitt.

I

Stortinget ber regjeringen fremme de nødvendige forslag som sikrer at barn ikke brukes som tolk for sine foresatte i møte med norske offentlige virksomheter eller virksomheter som har driftsavtaler med det offentlige.

J

Stortinget ber regjeringen legge frem forslag som forbyr ekteskap mellom fetter og kusine.

22. mai 2013